

Kapının Ardındaki Ses

**Yalnızlık, Merhamet ve
Okul Liderliği**

Somayyeh Soysal

Somayyeh Soysal

KAPININ ARDINDAKİ SES
Yalnızlık, Merhamet ve Okul Liderliği

ISBN 978-625-7740-86-9

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

© 2025, PEGEM AKADEMI

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. AŞ'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz ve dağıtılamaz. Bu kitap, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayınevidir**. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 2000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilir.

I. Baskı: Eylül 2025, Ankara

Yayın-Proje: Selcan Durmuş
Dizgi-Grafik Tasarım: Tuğba Kaplan
Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Baskı: Sayfa Basım Sanayi Ticaret Ltd. Şti.
İvedik OSB Matbaacılar Sit. 1514. Cad. No: 23-25
Yenimahalle/ANKARA

Yayıncı Sertifika No: 51818
Matbaa Sertifika No: 77079

İletişim

Pegem Akademi: Shira Ticaret Merkezi
Macun Mahallesi 204 Cad. No: 141/33, Yenimahalle/Ankara
Yayınevi: 0312 430 67 50
Dağıtım: 0312 434 54 24
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: yayinevi@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

ÖNSÖZ

Kapının Ardındaki Ses'e Doğru

Bu kitap, gürültünün içinde kaybolmuş ama içindeki sesi hâlâ duyabilenler için yazıldı.

Bir okul koridorunda yankılanan adımların, yalnızca mekânda değil—bir insanın iç dünyasında da iz bırakabileceğini fark ettiğim anda başladı bu yolculuk.

Ve o izlerin bazen bir kelimeyle değil, sadece bir bakışla oluştuğunu gördüm.

Yıllar boyunca eğitim kurumlarında birçok karar alındı, uygulamalar değişti, sistemler yeniden yazıldı. Ama tüm bu dönüşümlerin ortasında, bana en çok dokunanlar ne müfredat ne strateji oldu.

Bir öğretmenin iç çekişi,

Bir öğrencinin suskunluğu,

Bir hizmetlinin sabah erken saatte açtığı pencere—

İşte en sahici dersler bunlardı.

Ve ben bu dersleri biriktirdim.

Cümle cümle değil—sezgi sezgi.

Bu kitap, sadece bir okul müdürünün gözlemlerinden ibaret değil.

Bu, aynı zamanda bir insanın kendi iç okulunda, kendi sessiz sınıflarında yaptığı uzun bir yürüyüşün notlarıdır.

Bir tür günce, bir tür dua belki de.

Her bölüm, bir kapı gibi.

Açıldığında bir düşünceye, bir hissiyata ya da sadece durmaya davet eder.

Çünkü ben inanıyorum ki:

Eğitim, sadece aktarılan bilgi değil;

Fark edilen insanlıktır.

Ve liderlik, sadece yön vermek değil;
yönünü kaybettięinde bile kalbinle yürümeye
devam etmektir.

Bu kitabı okurken kendi okulunuzu değil—
kendi iç mekânlarınızı da gezin istedim.
Bir öğrencideki cesareti, bir öğretmendeki kırılmalığı,
bir yöneticideki suskunluğu duyarken...
Belki de kendi çocukluğunuzun sınıfına dönersiniz.
Ya da en çok ihtiyacınız olan o cümleyi kendinize
fısıldarsınız.

Bu kitap bir son söz değil—
Kapının ardındaki o derin sessizliğe bir davettir.

Yazar—

TEŞEKKÜR

Bu kitap, yalnızca benim kalemimden değil—
sayısız sessiz eşlikçinin varlığından doğdu.
Bazen bir öğretmenin yorulmuş bakışından,
Bazen bir çocuğun sorduğu masum bir sorudan...
Bazen sabahları okulun kapısını ilk açan hizmetlinin
ayak sesinden,
Bazen kendi iç sesimin en kısıldığı anlardan süzüldü.

Her kelimedede taşıdığınız yükün gölgesi var.
Her satırda sizinle susmuş, sizinle beklemiş, sizinle diren-
miş biri var.
İşte bu yüzden—bu kitap, bana ait değil.
Bu kitap, birlikte var ettiğimiz bir kolektif nefesin izidir.

Öncelikle, bu kitabın özünü oluşturan
tüm öğretmenlere...
Kalabalığın ortasında bile kendi sesini duyurmaya
çalışanlara,
Yanlış yapmaktan korkmadan yeniden başlayanlara,
“Ben de değişiyorum” diyebilenlere...

Her sabah görünmeden yürüyen, ama okulu taşıyan
tüm görünmeyen emekçilere...
Bir sınıfı değil, bir iklimi kuranlara...

Ve en çok da öğrencilerime...
Sadece öğrenen değil—öğreten çocuklara...
Sözleriyle değil, varlıklarıyla bana yön gösterenlere...

İçimdeki sesin dağılmadığı her an için,
Yürümeme alan açan aileme, çocuklarıma ve
bana inanan herkese...
Kalbimin en sessiz yerinden teşekkür ediyorum.

Son olarak...

Bu kitabı eline alıp da, satırların arasında kendi iç sesini arayan sana...

Henüz karşılaşmasak da, aynı yankının içinde yürüdüğümüzü biliyorum.

Ve belki de en çok sana teşekkür ediyorum.

Çünkü bu kitabın en derin sesi—senin sessizliğinde tamamlanacak.

Yazar—

İÇİNDEKİLER

Önsöz	iii
Teşekkür	iv
1. Bölüm: Eşik	1
2. Bölüm: Zamanla Tanıklık.....	8
3. Bölüm: Yarasıyla Yöneten.....	13
4. Bölüm: İdare Odasında Bir Ayna.....	17
5. Bölüm: Teneffüslerde Gizlenen Yalnızlık.....	19
6. Bölüm: Gün Ortasının Eşiği	26
7. Bölüm: Bekleme Alanında Liderlik.....	30
8. Bölüm: Şefkatle Yönetmek.....	34
9. Bölüm: Kalabalığın Ortasında Kendi Sesini Duymak.....	39
10. Bölüm: Başarıyı Sessizlikte Duymak.....	43
11. Bölüm: Kolektif Nefes	46
12. Bölüm: Kendini Öğreten Okul.....	50
13. Bölüm: Dönüşüm Sessiz Başlar	55
14. Bölüm: Yavaş Kapanış	59
15. Bölüm: İz Bırakmadan Geçmek	62
16. Bölüm: Kalpten Yönetenler İçin Bir Dua	66
17. Bölüm: Geç Kalınmış Bir Teşekkür.....	69
Okura Not.....	71

1. BÖLÜM

EŞİK

*“Bazı kapılar içeriden açılır.
Ve anahtar, hep kalbin bir kıvrımında gizlidir.”*

Bu bir kapı değil yalnızca.

Bir geçiş de değil.

Bu — varlığın kendi içine kıvrıldığı,
zamandan bile daha ince bir çizgi.

Her sabah o çizgiye varıyorum.

Cebimde — küçük bir anahtar.

Avuç içimde — adı konmamış bir bedensel yorgunluk
ve susturulmuş bir iç uğultusu.

Anahtar döndüğünde,
ardında yalnızca bir kapı değil,
kendime çıkan bir geçit aralanıyor.

O kapı —
demirden değil sanki,
zamandan dokunmuş bir yorgunluk.

Üzerinde yılların pası,
içinde unutulmuş bakışlar:
Bir çocuğun gözünde bekleyen bir umut,
öğretemediğim bir cümlenin eksik yankısı,
ve hâlâ dile gelmemiş bir soru: